

Abstrakt

Cílem této práce je prozkoumat rostoucí vývoj autonomních systémů z civilního a vojenského hlediska. Analýza literatury ukázala, že ve vojenském sektoru existuje velký přístup k interaktivní, vědecké a literární debatě, zejména o rostoucí možnosti vývoje autonomních zbraní. Na druhé straně však civilní sektor stále více postupuje ve vývoji autonomních systémů. Mnohé z nich se již uplatňují v civilní společnosti: od samořídících automobilů až po lékařské přístroje. Studie nicméně ukázala, že ačkoli tyto sektory postupují různou rychlostí, rizika a výzvy spojené s tématem autonomních strojů jsou velmi podobné, zejména pokud jde o koncept odpovědnosti a propojení člověka a stroje. Z tohoto důvodu si tato práce klade za cíl analyzovat civilní zkušenosti v oblasti autonomie a zjistit, zda mohou existovat nějaké přenositelné poznatky z civilního do vojenského světa pro budoucí vývoj autonomních zbraní. Po důkladné analýze havárií letadel Boeing 737 MAX a nehod způsobených samořízenými automobily dochází tato práce k závěru, že nejlepším způsobem, jak řešit etické a morální problémy autonomních zbraní, je vyvíjet a navrhovat takové systémy nejprve z pohledu člověka.

Klíčová slova: Umělá Inteligence, Autonomie, Autonomní Systémy, Propojení člověka a stroje, Odpovědnost

Title: Civilní Aplikace Autonomních Systémů: Důsledky pro Vojenský Sektor